

Πέμπτη 12 Μαΐου 1927

Η τεθλιμμένη σύζυγος
Μερσέτη Γ. Βασιλίου
Τα Τέτατα
Μαύρο, Νίκος

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ετήσια Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

Από τες εκδρομές μου

στην “Ηπειρο

ΣΤΗΝ ΚΑΚΟΡΑΦΙΣΤΑ

Μία ένθουσιώδης πρόσκλησις του διερχόμενου διδασκάλου της Κακοραφίστας για την ίδρυσις Προσχολικής Ομάδος στο χωριό αυτό, με φέρνει μαζί με τον άρχοντα Β. Ομάδος κ. Άλκη Μανθό και τους καλούς προσκότους Νίκο Παρρησιόδη και Τάκη Αγγελόπουλο στην Κακοραφίστα.

Προκειμένου να γίνει κάτι καλό, όπως είναι στην προκειμένη περίπτωση η ίδρυσις ομάδος σενά χωριό, ο προσκόπος δεν διστάζει να τρέξει ένδεκα ώρες πάνω στα κατσάρια και στους μοναρούδρους και καταιγίδες της “Ηπείρου. Και νάμαστε, με τα άλλα μας, που με το ήθητικό και ένθουσιώδες πνοή τους συγκρίνουν τες άποστάσεις, προχωρούμε προς το σκοπό μας.

Φτάνουμε γρήγορα στο Ροβίλιαστο, τρώμε πρόχειρα, το πλόγημά μας και ακολουθώντας της χαράδρας τραβούμε για την Κορύταινη.

Δροσιζόμαστε λίγο στη βρύση και γαμψή για το χωριό.

Πολύ φειδωλή ή φύση: έδω στο Κατανοχώρια σε δένδρα.

Που τα πεύκα της Λάστας, τα “Ελκτα του Γουφτόκωπου.

Εν πάση όμως περιπτώσει η γη είναι πράσινη απ’ τα χόρτα και τα σταφά.

Ξεπνέουμε γρήγορα την Κορύταινη και κατεβαίνουμε προς την Πέπεια απ’ το καί στο Καλέντζι.

Στην Πέπεια και στο Καλέντζι ένας όμιλος από διασκεδάζοντας χωρικούς μας προσφέρουν αναψυκτικά, πέρνουμε πληροφορίες για το δρόμο και γραμμή για την Κακοραφίστα.

Ανεβαίνουμε το βουνάκι που να μπροστά απ’ το Καλέντζι, ανεφεύζουμε από κει το Φουτόσι, το Πάτερο και τα άλλα Κατανοχώρια και πατώντας σε κατοικώδεις που όσο κατεβαίνουμε αρχίζουν να χειροτερεύουν φτάνουμε στην περιβόητη “πλάκα”.

Η “Πλάκα” είναι μία υνοκόμισμα επικινής πέτρα πόσα πολύ μεγάλης έκτασεως, που λές και είναι καπλάτιμα του βουνού.

Εδώ ο δρόμος είναι άρχει επιπλέον γιατί τα ευλογημένα χωριά που περνούν καθημερινώς από κει, δεν βάζουν δυό φουρνέλα, ούτε πέρνουν λιγάκι το τασι στο χέρι να τόν ξανόξιν.

Αγναντεύουμε από δω τα Τζομέρια, που έκτείνονται περίφανα και περίφρα με τα μαύρα πεύκα τους: το Βουογαρέλι, τους Ραφτανέους, την Κοσοβίστα, τα Άγναντα, τα Σχορέτσανα, τον “Αρχό” κάτω που τρέχει φειδωτός-φειδωτός και το Βορδω με τα άλατορυγί στα πόδια μας.

Η φύσις από δω είναι καταπράσινη και πυκνοφυτευμένη.

Φύσαμε και στη Ραφίστα.

Να ό άεικίνητος, που όλη την ήλικία του, δάσκαλος του χωριού κ. Έγγροπος, με τον καλό Πρόεδρο της Κοινότητος κ. Μπατοή μά: υποδέχονται στα τοιάθη του χωριού, μάς περιποιούνται με το παρπάνο και μά: κάνουν συντροφιά με τα άλλα μέλη του Κοιν. Συμβουλίου τον κ. Κολιάκη και κ. Παταγοργίου και τον θαυμάσιο και πολυμορφικό άστυνόμο τον κ. Κουρή.

Συζητούμε για το θέμα μας άρχει ώρα και μετά το σκοτάδι, που έρχεται να κρύψει απ’ τα μάτια μας το όίερόχο θέμα του “Αρχό”, που κινάει αντίπερα στη χαράδρα, κάτω απ’ τα Γουφνιά, την

πρασινάδα, τα χωράφια, τη Τζοβίστα που τα σπύια της κρύβονται ναζιάρικα πίσω απ’ τα δένδρα, τα πλατάνια και της δάφνες που στεφανώνουν το βουνό ύστερα από ένα ώραίο τραπέζι γυρίζουμε στες άγκυλές του μορφώσε.

Την Πέμπτη το πρωί κατεβαίνουμε στο πιάμα κάτω από το χωριό.

Εδώ η ιδιωτική πρωτοβουλία, έλλειπει γεφυρώσε που ποιά να το κάνει, έφτυσε τη δύό όλθε: του ποταμού με ένα κολώδιο πάνω στο ό τοιο με τη βοήθεια έ. ο, όδοιού γιρίζει, πηγαινέρεται, μια ξύλινη βαρκούλα, που μεταφέρει τους χωρικούς, από τη μία όλθη στην άλλη, αντί εύτε όν πορτίμων.

Θ υλοζομε για ποιά ώρα το ά το αυτό όλη όμορφο έργο, περν έμε ξ πέρνουμε και μείς μαύτο, το ποτάμι, πέρνουμε φωτι γυαφίς: και ξινιγρίζονσε από χυριό.

Στην αϊθουσα του σχολείου, όσα μαζεύουμε τα παιδά, τους αναπτύσσουμε το σκίο του προσκοπισμού, τ ές λέμε πολλά πράγματα, η Κοινότης μάς υπόσχεται να βουθήγει ό τώδε και ίδρυσε την όμάδα τη: Κακοραφίστας.

Την όλοίαπη μέρα την περνάμε με την έπισκεψη των αϊτό όρσιών τοπε όν του χωριού, τη: μεγάλες λιγές πάνω ίλο τη έκκλησία του χωριού, που μορεί να δώση θαυμάσιο ήλεκτροφοτισμό σενό τον κήτο π ό σχολείο που όργάνωσε ο φιλοπρόκοπος κ. Έγγροπος, τα έργα που έκανε με την έπιβολή της προσκοπικής έργασια: το καινούργιο συμβούλιο που άπαιτήτα από φιλοπρόκοπος έφεδρον, και την έσομένη τή πωί, πέρνουμε τον ίδιο όρ μο, για να έπιστρέψουμε μετά ένδεκαώρη κοιπαστική όδοιόρη στα Γαίνια, πέρνουμε από την όδη Λοδώνης, πέρνουμε από όα δάλασε κάτοιο όεπότερο έργασια: έκανο ίσημενα για τί κεί κατεκαρε στον ποιο σενό: τες τρέ: μέρε: της εκδρομής μας.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ (Παμβροτιόδης)

!!!Διά τους έρασιτέχνας

Φωτογράφους!!!

ΦΙΑΜ ΚΑΙ ΦΙΑΜΠΑΚ.

Του πεφημισμένου έργοστασιού **Πατέ Κάρο. Πουστλ** στυλανά **Λεονάρ** άναπτήρες **σιγά-ρων** οι τελειότεροι και πρα τικότεροι **Ηλεκτρικοί φανό** άν-ξάν **τλητοι** χωρίς στήλην **Πητιά τυ-ρου** **χανζέν** όγυα και σόνη **Γρυα** **φύρηλα** **κί χαμοντ** και **“Ο-λιδερ** **Ξυριστικαί** **Μιχχαναί** και **λάμες** **ΖΙΑΕΤ.**

Στου Ράδου

ΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΗΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ

Τό Δικηγορικόν Γραφείο του κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ, Νομικού Συμβούλου του “Επαγγελματικού “Επιμελητηρίου και της “Ομοσπονδίας των “Επαγγελματιών Σωματείων,

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

την διεκπεραίωσιν πάσης δικαστικής και διοικητικής υποθέσεως παρ’ άπαι τοίς εν “Αθήναις και Πειραιεί Δικαστηρίοις και παρ’ άπαι τοίς “Υπουργείοις.

ΧΟΡΗΓΕΙ

εις τοίς “Ηπειρώταις πάσαν πληροφορίαν και νομικήν συμβουλήν άνευ άμοιβής ός και πάσαν γνωμοδότησιν εις τας “Επαγγελματικές, Συνεταιριστικές, Άγροτικές, “Εμπορικές και Πατριωτικές “Ηπειρωτικές “Οργανώσεις.

Κολοκοτρώνη 105 εν Πειραιεί

Τηλεγραφική Διεύθυνσις.—Δικηγόρον Ζώτον Πειραιά.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Χάριν των άναγνωστών της “Ελευθερίας” δημοσιεύομεν από σήμερα την όμιλίαν του Δημητρίου κ. Δημ. Ζώτου Γεν. Γραμματέως του εν Πειραιεί “Ηπειρωτικού συνδέσμου την γενομένην παρ’ της παραστάσεως της “Κυρά Φροσύνης” εις το Δημοτικόν Θέατρον Πειραιώς ός έχομεν γράψει Την παράστασιν ή όποία έστέφθη υπό καταπληκτικής επιτυχίας διοργάνωσεν ό “Ηπειρωτικός Σύνδεσμος του Πειραιώς.

Φωτός Β. Φειός, Φυσίαι Θρασκιάς τ’ είν’ το κακό που έγίνη στα Γιάννινα τη Διμή.

Δέτε Κυράδες: θάλασσες τ’ είν’ το κακό που έγίνη: “Ελνέανε τις Δεκαεφτά με την Κυρά Φροσύνη: “Αχ! χαλασμός που έγίνη.

“Ετσι αρχίζει το θλιβερό και συγκλονιστικό έτος του ό άθάνατος Βαλαωρίτης, με το όποιον μάς περιγράφει το φεβρο μαρτύριο της εύγενικής άρχόντισσας και μάς εξαίρει τη δύναμη της ψυχής της, του “Εθνισμού της τη: πίστεώς της.

Αυτή την ιστορία της τραγικής “Αρχόντισσας περιγράφει μέσα εις τας έπράξεις του έργου, το όποιον θα σιχθι ένόπιόν μας σε λίγο, ό διακεκριμένος ιστορικός συγγραφεύ: κ. “Ασπρέας.

Κι’ αυτή την ανατριχιαστική ιστορία ό γνωσιότατος μουσικοσυνθέτης κ. Σκλάβος άποδίδει με τας συνθέσεις του αϊ όποια σε λίγο θα μάς φέρουν όγνη συγκινήσεως και θα μάς ζωηρεύσουν πείο πολύ την τραγικότητα των σκηνών του δράματος.

Τό έργον ανέλαβε να παιξή ό Δραματικός Θίασος του “Ωδελου “Αθηνών, πρωταγωνιστούσης της “Ηπειρώτιδος Καλλιτέχνιδος “Αγγελικής Κοτσάλη. Τό έργον έχει ξαναπαιχθι και τελευταίως εις το “Εθνικόν Θέατρον της Πρωτευούσης και νομίζω ότι ή Δίς Κοτσάλη, μέσα εις το στήθη της όποιας πάλλει “Ηπειρωτική καρδιά είναι ύπερ πάσαν άλλην Καλλιτέχνηδα άρμοδια να μάς ζωντανέψη την άθάνατη ήρωίδα μας που άφροβα έφθασε το όραϊον της άνάστημα μπροστά στο θάνατο και νίκησε.

Την Κυρά Φροσύνη!

Γα τη ζωή της Κυρά Φροσύνης δεν υπάρχουν ιστορικά Δοκουμεντα ίσων αδιάφραστα. Και οι λόγοι της τόσον βορβόρον καταδίκης της διαμφισθητόνται. “Αλλοι άλλους παραδέχονται.

Άνομφισβήτητον είναι ότι ή Κυρά Φροσύνη ήταν όραία. Πάνω όρα

“Η όμορφοια της έλαμπε σ’ όλην την Γιάννενα και σ’ όλη την “Ηπειρό. Και άκόμη ότι το σπύ της ηταν χοντικό και ή γενεά της ηταν νη και τιμημένη και ότι ό Δάσκαλος της Λαρίσης ό Γαβριήλ. Πά ήταν θεϊός της. “Η παράδοσις φέρει πως ή λάμψις της όμορφίας της έφθασεν ως τα λιονταριότια του “Αλή και άκόμη ότι τόν κλόνησε ή λάμψις αυτή και έλησε να την κάμη δική του, ηταν κόρη άκόμη. Μά τότε είναι άπολύτως έξηκοφωμένος να φέρεται άκόμη ότι, όταν ό της την πάντρεψε με τον Διμήτριο Μούκα, ήύχασαν Γιάννενα γιατί το περιστέρας τώσε από τα νύχια του άετού. Φροσύνη άπόκτησε δυό παιδιά. Δυό σωστά άγγελοΐδια που τ’ ποΐσα σάν ή μάνα που σ’ ένα γούδι του ό Γάλλος Ποητής Ρισπέν μάς λέει ότι, καιτοι ό ός της την σκότωσε και ήγανσε καρδιά της στην έρωμένη του, γιατί παραπάτησε στο δρόμο φώναξε: Πρόσεξε παιδάκι μου, πολύ άγαπούσε ή Κυρά Φροσύνη τα παιδιά της και πείο πολύ άγαπούσε ή Κυρά Φροσύνη.

“Ο Πουκεβίλ, ό γνωστός Γάλλος συγγραφεύς ό όποιος έγραψε “Ελλάδος και ιδιαιτάτα περί “Ηπείρου την όποιαν “γύρισε σπύλη πρός σπιθαμήν, ήσυχόθη πέρντερον παντός άλλου συγγραφεύς τη ζωή και το μαρτύριο της Κυρά Φροσύνης. “Ο Βαλαωρίτης έβραθη εις τας πληροφορίες του Πουκεβίλ περισσότερον. Τό ίδιο και Βεναρδάκης. “Ο “Αραβαντινός και δεν είνε άπολύτως σαφείς. “Ο “Ασπρέας δεν άπομακρύνεται από τον Βαλαωρίτη και παρουσιάζει την Φροσύνη έρωμένη Μονχτά και τας ίδιās άφορμάς καταδίκης. “Οτι δηλ. ό Μονχτά έστάλη εις “Αδριανούπολιν δια του “Ηγεμονεύοντος Σελήμ, ότι Αλής έπωφεληθείς της άπουσίας του Γιού του έλεγείρησε με τον έπιστόν του Ταχέρ να κατακτήση Φροσύνη, ότι ή πρότασις του άπαρίφθη, ότι αϊ άπειλαί του δεν κάτωσαν να πείσουν την Φροσύνη υποκύψη και ότι εύρηκε πρόφρον την παράκλησιν των γυναικών του Μονχτά δια να τιμωρήση τόν άπάνθρωπα την “εργήραν και άπώρη “Αρχόντισσα.

(“Ακολουθεί)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

“Αθήνα 12 Ψές την νύκτα συνήλθον οι άρχηγοί των Κομμάτων υπό την προεδρείαν του κ. Ζαΐμη παριαταμένου και του κ. Μαζαράκη πρός συζητησιν του στρατιωτικού ζητήματος ήας εξακολούθη άκόμη.

Κατόπιν έπανειλημένης τηλεγραφικής συνεννοήσεως του Δήμου μετά του κ. Μπότσαρη, δια το ζήτημα των ύποσταθμών του ήλεκτροφωτισμού, έληξεν ή ύπόθεσις αυτη εύνοϊκώς έπιτευχθήσης πλήρους συμφωνίας μεταξύ της εταιρίας και του “Υπουργείου.

Λίρα 365.